

Declaració Institucional – 28J, Dia Internacional de l'Alliberament LGTBI+

Avui, 28 de juny, ens unim, un any més, en el Dia Internacional de l'Alliberament LGTBI+. Una jornada plena de significat, memòria i compromís, que neix dels fets viscuts el 1969 a Nova York. Aquella matinada, una batuda policial al bar Stonewall Inn va desfermar la revolta. Dones trans, lesbianes, persones racialitzades i altres membres del col·lectiu van dir prou. Van resistir, van lluitar, i van obrir el camí del moviment LGTBI+ arreu del món.

També a casa nostra tenim una memòria de resistència. El 26 de juny de 1977, a la Rambla de Barcelona, va tenir lloc la primera manifestació LGTBI+ de tot l'Estat, convocada pel Front d'Alliberament Gai de Catalunya. Més de quatre mil persones van sortir al carrer per exigir la fi de la repressió franquista i reclamar els seus drets i llibertats. Aquells valents i valentes, que s'ho jugaven tot des de la clandestinitat, són els nostres referents.

Des de llavors, hem aconseguit grans fites: el matrimoni igualitari, el reconeixement legal de les identitats de gènere, el dret a formar famílies. Catalunya va ser pionera amb la Llei 11/2014 per garantir els drets del col·lectiu i lluitar contra l'LGTBI-fòbia. I l'Estat ha aprovat, finalment, la Llei 4/2023, després de dècades de lluita persistent per part dels moviments socials i malgrat els intents constants de bloqueig per part de sectors ultraconservadors.

Però el camí no s'ha acabat. La igualtat formal no assegura una igualtat real i efectiva. Encara avui, moltes persones LGTBI+ pateixen discriminació, violències i agressions, especialment aquelles que s'allunyen de les normes imposades per l'heteronormativitat. L'onada reaccionària i feixista que recorre el món ens vol silenciar. Ens assenyalen com a enemics, ens volen invisibles, i posen en risc els avenços assolits. Ho veiem a Hongria, a Itàlia, al Regne Unit... però també aquí, quan es qüestiona el dret a l'educació en la diversitat, o quan es criminalitzen les famílies diverses i les persones trans. Per tot això, aquest 28 de juny té més sentit que mai. Des d'Alella alcem la veu per denunciar aquesta ofensiva, per defensar el dret de totes les persones a ser i a estimar lliurement, i per reafirmar el nostre compromís amb els drets humans, la igualtat i la diversitat.

Reivindiquem la memòria de totes les que han lluitat abans que nosaltres. Reparem la injustícia amb dignitat i orgull. I continuem impulsant, des del món local, des de les institucions, des del carrer, polítiques LGTBI+ valentes, transformadores, construïdes amb mirada interseccional i feminista. Polítiques que tinguin en compte la diversitat territorial i el creuament de desigualtats —de

gènere, raça, classe, orientació, capacitat, religió o serofòbia— per donar respostes col·lectives i justes.

Avui, com llavors, hem de sortir al carrer, alçar la veu, i plantar cara. Perquè nosaltres no tenim por. Perquè nosaltres som.

Visca la lluita LGTBI+! Visca l'orgull, visca la diversitat i visca la llibertat!